

DEFUNCIONS

29-10-10. *Monestir de Montserrat* Va morir el **P. Hildebrand M. Miret i Lluís**. Tenia 89 anys i en feia 70 que era monjo. Va néixer a El Poal (Pla d'Urgell) l'11 d'agost de 1921. L'entrada al noviciat es va produir el 10 d'octubre de 1939, la professió simple la va fer el 12 d'octubre de 1940 i la solemne el 17 d'octubre de 1943. L'ordenació sacerdotal la va rebre el 18 d'agost de 1946. L'any 1950 va començar a compondre himnes per a la litúrgia –els més coneguts van ser musicats pel P. Ireneu Segarra-, que encara avui obtenen un grau destacable de popularitat, de qualitat musical i solidesa doctrinal. Va ser professor de llatí i de català. Va estar destinat a Sant Pau de Roma i a Subiaco (Itàlia), com a confessor. Va tenir contactes amb ambients culturals i eclesiàstics de la Catalunya Nord i, fins i tot, va redactar una *Guia del Canigó* (1968). Tenia un amor especial per la natura, raó per la qual es va ocupar, des de l'any 1971, de la recuperació frutícula a Can Castells, finca de la comunitat benedictina ubicada a la mateixa muntanya. Va col·laborar pastoralment amb la diòcesi de Vic durant els anys cinquanta i va ser un gran promotor dels Aplecs de Matagalls.

10.10.10. *Montserrat*. Morí el **P. Oleguer M. Porcel**. Havia nascut a Barcelona el 1914 i en el baptisme va rebre el nom de Josep. Ingressà al monestir quan tenia 17 anys. Va cursar estudis a Montserrat, a Sant Anselm de Roma, a la Universitat Pontifícia de Salamanca i a la Universitat Catòlica de Washington on obtingué el doctorat en teologia. Durant la guerra civil va haver d'estar vint-i-dos mesos al front, fins que pogué anar a Belascoain (Navarra), on, fugint de la persecució, s'havia pogut aplegar una part de la comunitat montserratina entorn del P. Abat Marcet. Hi féu la professió solemne el gener del 1939. De retorn a Montserrat, va rebre l'ordenació presbiteral el 1940. Ja en l'abadiat, exercí diversos càrrecs: majordom, prefecte de juniors, mestre de novicis, professor de teologia, sotsprior i prior. A més, per delegació de l'abat Abat Aureli M. Escarré que n'era Visitador, va ser enviat en missió temporal als monestirs benedictins de Manila a Filipines, de New Norcia a

Austràlia i de Viña del Mar a Xile. Foren, també, importants les responsabilitats que tingué, al costat d'altres monjos, en la Visita Apostòlica als monestirs de benedictines d'Espanya; una Visita que culminà amb la creació de quatre federacions monàstiques i amb una renovació que encara dóna fruits avui. El 1965 un grup de monjos s'establí al monestir de Sant Miquel de Cuixà, al Conflent, una casa lligada a la figura i a l'obra de l'Abat Oliba, el fundador de Montserrat. El P. Oleguer hi va ser enviat pel P. Abat Gabriel M. Brasó des de l'inici

com a superior, amb la responsabilitat de cohesionar aquella nova comunitat que buscava una major simplicitat de vida i una obertura als nous corrents de pensament, que eren difícilment discernibles en aquells temps perquè mancava encara la perspectiva històrica. El P. Oleguer tingué la responsabilitat de superior de Cuixà fins al 1991.